

218

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 września 1974 r.

w sprawie zasad udzielania bezpłatnych urlopów pracownikom powołanym do pełnienia z wyboru funkcji w organizacjach społecznych.

Na podstawie art. 175 § 2 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa organizacje społeczne uprawnione do występowania z wnioskami o udzielanie bezpłatnych urlopów pracownikom powołanym do pełnienia funkcji z wyboru oraz ustala zakres uprawnień przysługujących tym pracownikom w okresie bezpłatnego urlopu.

2. Rozporządzenie nie dotyczy członków rad zakładowych.

§ 2. Zakład pracy obowiązany jest udzielić pracownikowi powołanemu do pełnienia funkcji z wyboru w organizacji wymienionej w § 3 ust. 1 bezpłatnego urlopu na czas trwania mandatu, jeżeli z wyboru wynika obowiązek wykonywania pracy w charakterze pracownika tej organizacji.

§ 3. 1. Bezpłatnego urlopu udziela się na wniosek centralnych, wojewódzkich lub powiatowych instancji:

- 1) Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej,
- 2) Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego,
- 3) Stronnictwa Demokratycznego,
- 4) Zrzeszenia Związków Zawodowych i wchodzących w jego skład związków zawodowych,
- 5) Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej i wchodzących w jej skład organizacji młodzieżowych.

2. Wniosek o udzielenie pracownikowi bezpłatnego urlopu powinien być zgłoszony na piśmie, najpóźniej na 1 miesiąc przed terminem rozpoczęcia tego urlopu.

3. Wcześniejsze rozpoczęcie bezpłatnego urlopu może nastąpić na podstawie porozumienia zakładu pracy i pracownika.

§ 4. W okresie bezpłatnego urlopu pracownik zachowuje prawo do zajmowanego mieszkania funkcyjnego, przysługującego mu umundurowania oraz do ulgi taryfowej przy przejazdach środkami lokomocji publicznej.

§ 5. 1. W okresie bezpłatnego urlopu stosunek pracy nie może być rozwiązany przez zakład pracy, chyba że zachodzi podstawa do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika albo zakład pracy ulega całkowitej likwidacji.

2. Pracownika, któremu udzielono bezpłatnego urlopu na podstawie rozporządzenia, zakład pracy nie wykazuje w stanie zatrudnienia.

§ 6. Pracownikowi, który po bezpłatnym urlopie stawia się do pracy w terminie przewidzianym w art. 74 Kodeksu pracy, okres bezpłatnego urlopu wlicza się do okresu pracy w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem w danym zakładzie pracy.

§ 7. Organizacja społeczna, na której wniosek udzielono pracownikowi bezpłatnego urlopu, obowiązana jest zawiadomić niezwłocznie zakład pracy o ustaniu okoliczności uzasadniających udzielenie tego urlopu.

§ 8. Prezes Rady Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych może określić wypadki, w których pracownicy niektórych gałęzi gospodarki społecznej zachowują w okresie bezpłatnego urlopu prawo do innych świadczeń poza określonymi w § 4.

§ 9. 1. W zakresie unormowanym niniejszym rozporządzeniem traci moc uchwała nr 446 Prezydium Rządu z dnia 7 lipca 1954 r. w sprawie zwolnień od pracy zawodowej pracowników urzędów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych, powołanych do pełnienia niektórych funkcji i na szkolenie (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-73, poz. 892, z 1955 r. Nr 3, poz. 38, z 1965 r. Nr 7, poz. 21 i z 1973 r. Nr 17, poz. 103).

2. Do czasu wydania przepisów, o których mowa w § 8, pozostają w mocy przepisy wydane w tym przedmiocie na podstawie uchwały wymienionej w ust. 1.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

219

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 września 1974 r.

w sprawie przygotowania zawodowego młodocianych i ich wynagradzania.

Na podstawie art. 191 § 3 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Przygotowanie zawodowe młodocianych pracowników, zwanych w dalszym ciągu „młodocianymi”, może odbywać się w zakładach pracy jako:

- 1) nauka zawodu,
- 2) przyuczenie do wykonywania określonej pracy.

2. Nauka zawodu ma na celu przygotowanie zawodowe młodocianego do pracy w charakterze wykwalifikowanego robotnika.

3. Przyuczenie do wykonywania określonej pracy ma na celu przygotowanie młodocianego do pracy w charakterze robotnika przyuczonego i może dotyczyć prac, których rodzaj nie wymaga odbycia nauki zawodu.